

Geen gemeenschappelijke taal?!

Het komt voor dat ik een beginnersgroep krijg, waarin de cursisten alleen hun eigen taal spreken en geen Engels. Dan hebben we de eerste tijd geen gemeenschappelijke taal. Voor de les druppelen de eerste cursisten binnen en als dat mensen van verschillende nationaliteiten zijn, blijft het stil in het lokaal. We kunnen dan geen praatje maken over het weer of aan elkaar vragen hoe het gaat.

Gelukkig komen we met handen- en voetenwerk altijd snel tot een 'gesprek' en ook pictogrammen, foto's, google afbeeldingen en materialen bieden een uitkomst.

Er zijn ook groepen met alleen maar Syriërs. Zij kunnen heerlijk met elkaar praten. Maar...ik ben dan dus de enige die niet begrijpt waar het over gaat. Zodra het een beetje lukt, wordt er zoveel mogelijk Nederlands gesproken in de les. Dat is eigenlijk een ongeschreven regel. Het is ten eerste gewoon een goede oefening voor de cursisten en daarnaast is het niet goed om steeds met elkaar te praten, terwijl er 1 persoon is die niet verstaat wat er wordt gezegd. Wie zegt me dat ik niet uitgebreid besproken word waar ik bij ben..?

En toch... Ik spreek nog steeds maar zo'n 10 woorden Arabisch, maar ik heb op de één of andere manier voelsprietten ontwikkeld. En in sommige situaties kan ik inmiddels voorspellen welke vragen er gaan komen. Of ik ken cursisten op een gegeven moment zo goed dat ik hun grapjes ook begrijp als ze die in het Arabisch maken. Ik weet soms gewoon waar ze het over hebben. En als ik vind dat er te veel Arabisch wordt gesproken, maak ik daar soms gebruik van 😊.

Ik geef toe; ik moet soms een beetje bluffen en het blijft altijd een gok, maar ik ben al heel wat keren glansrijk geslaagd. Als ik een cursist op zo'n moment iets in het Arabisch hoor vragen aan een andere cursist, geef ik in het Nederlands antwoord. Of ik reageer op een grap. Dan wordt het altijd helemaal stil en zijn alle ogen vol bewondering (en soms een beetje verschrikt) op mij gericht: "Jij begrijpt Arabisch?" Altijd weer leuk als het lukt!

We hebben overigens niet altijd *woorden* nodig om elkaar iets duidelijk te maken. Een glimlach, een kopje thee dat in de pauze ineens voor mijn neus wordt gezet, een appje met bloemen of een smiley met kus... Die 'taal' begrijpen we allemaal!